

prawoboze.org

Aneks 8c: Święta biblijne — dlaczego żadne z nich nie może być dziś zachowywane

Ta strona jest częścią serii omawiającej prawa Boga, które mogły być przestrzegane wyłącznie wtedy, gdy Świątynia znajdowała się w Jerozolimie.

- [Aneks 8a: Prawa Boga, które wymagają Świątyni](#)
- [Aneks 8b: Ofiary — dlaczego dziś nie mogą być zachowywane](#)
- [Aneks 8c: Święta biblijne — dlaczego żadne z nich nie może być dziś zachowywane](#) (Ta strona).
- [Aneks 8d: Prawa oczyszczenia — dlaczego nie mogą być zachowywane bez Świątyni](#)
- [Aneks 8e: Dziesięciny i pierwociny — dlaczego dziś nie mogą być zachowywane](#)
- [Aneks 8f: Obrzęd Komunii — Ostatnia Wieczerza Jezusa była Paschą](#)
- [Aneks 8g: Prawa nazireatu i ślubów — dlaczego dziś nie mogą być zachowywane](#)
- [Aneks 8h: Częściowe i symboliczne posłuszeństwo związane ze Świątynią](#)
- [Aneks 8i: Krzyż i Świątynia](#)

Święta ustanowione — czego Prawo rzeczywiście wymagało

Coroczne święta nie były jedynie uroczystościami ani zgromadzeniami kulturowymi. Były świętymi zgromadzeniami opartymi na **darach, ofiarach, pierwocinach, dziesięcinach** oraz **wymogach oczyszczenia**, które Bóg bezpośrednio powiązał ze Świątynią, którą sam wybrał (Powtórzonego Prawa 12:5-6; 12:11; 16:2; 16:5-6). Każde główne święto — Pascha, Przaśniki, Tygodnie, Trąbki, Dzień Pojednania oraz Namioty — wymagało, aby czciciel stawiał się przed PANEM **w miejscu, które On wybrał**, a nie w dowolnym miejscu wybranym przez ludzi (Powtórzonego Prawa 16:16-17).

- Pascha wymagała złożenia baranka w sanktuarium (Powtórzonego Prawa 16:5-6).

- Święto Przaśników wymagało codziennych ofiar spalanych w ogniu (Liczb 28:17-19).
- Święto Tygodni wymagało ofiar z pierwocin (Powtórzonego Prawa 26:1-2; 26:9-10).
- Święto Trąbek wymagało ofiar „składanych w ogniu” (Liczb 29:1-6).
- Dzień Pojednania wymagał kapłańskich rytuałów w Miejsu Najświętszym (Kapłańska 16:2-34).
- Święto Namiotów wymagało codziennych ofiar (Liczb 29:12-38).
- Zgromadzenie Ósmego Dnia wymagało dodatkowych ofiar jako części tego samego cyklu świątecznego (Liczb 29:35-38).

Bóg opisał te święta z wielką precyzją i wielokrotnie podkreślał, że są to **Jego wyznaczone czasy**, które mają być obchodzone dokładnie tak, jak nakazał (Kapłańska 23:1-2; 23:37-38). Żaden element tych obchodów nie został pozostawiony osobistej interpretacji, lokalnemu zwyczajowi ani symbolicznej adaptacji. Miejsce, ofiary, kapłani i dary były częścią przykazania.

Jak Izrael przestrzegał tych przykazań w przeszłości

Gdy Świątynia istniała, Izrael obchodził święta dokładnie zgodnie z Bożymi poleceniami. Lud podróżował do Jerozolimy w wyznaczonych terminach (Powtórzonego Prawa 16:16-17; Łukasza 2:41-42). Przynosili swoje ofiary do kapłanów, którzy składali je na ołtarzu. Radowali się przed PANEM w miejscu, które On uświęcił (Powtórzonego Prawa 16:11; Nehemiasza 8:14-18). Nawet sama Pascha — najstarsze ze wszystkich świąt narodowych — po ustanowieniu centralnego sanktuarium nie mogła być obchodzona w domach. Mogła być zachowywana **wyłącznie** w miejscu, gdzie PAN umieścił swoje Imię (Powtórzonego Prawa 16:5-6).

Pismo pokazuje również, co działo się, gdy Izrael próbował obchodzić święta niewłaściwie. Gdy Jeroboam ustanowił alternatywne dni świąteczne i miejsca kultu, Bóg potępił cały jego system jako grzech (1 Królewska 12:31-33). Gdy lud zaniedbywał Świątynię lub dopuszczał nieczystość, same święta stawały się nie do przyjęcia (2 Kronik 30:18-20; Izajasza 1:11-15). Wzorzec jest spójny: **posłuszeństwo wymagało Świątyni**, a bez Świątyni nie było posłuszeństwa.

Dlaczego tych przykazań dotyczących świąt nie można dziś przestrzegać

Po zniszczeniu Świątyni przestała istnieć struktura nakazana dla obchodzenia świąt. Nie same święta — Prawo się nie zmienia — lecz **wymagane elementy**:

- brak Świątyni
- brak ołtarza
- brak kapłaństwa lewickiego
- brak systemu ofiarniczego
- brak nakazanego miejsca składania pierwocin

- brak możliwości przedstawienia baranka paschalnego
- brak Miejsca Najświętszego na Dzień Pojednania
- brak codziennych ofiar podczas Święta Namiotów

Ponieważ Bóg wymagał tych elementów do posłuszeństwa świątecznego, a ponieważ nie mogą one zostać zastąpione, dostosowane ani symbolicznie odtworzone, **prawdziwe posłuszeństwo jest dziś niemożliwe**. Jak ostrzegał Mojżesz, Izrael nie miał prawa składać Paschy „w którymkolwiek mieście, które PAN, twój Bóg, ci daje”, lecz wyłącznie „w miejscu, które PAN wybierze” (Powtórzonego Prawa 16:5-6). To miejsce już nie istnieje.

Prawo nadal istnieje. Święta nadal istnieją. Lecz **środki posłuszeństwa** zostały usunięte — przez samego Boga (Lamentacji 2:6-7).

Błąd symbolicznego lub wymyślnego obchodzenia świąt

Wielu dziś próbuje „uczcić święta” poprzez symboliczne inscenizacje, zgromadzenia wspólnotowe lub uproszczone wersje biblijnych nakazów:

- organizowanie sederów paschalnych bez baranka
- urządzenie „Świąt Namiotów” bez ofiar
- obchodzenie „Szawuot” bez pierwocin przynoszonych do kapłana
- tworzenie „nabożeństw nowiu”, których Tora nigdy nie nakazała
- wymyślanie „świąt próbnych” lub „świąt proroczych” jako zamienników

Żadna z tych praktyk nie pojawia się w Piśmie.

Żadna nie była praktykowana przez Mojżesza, Dawida, Ezdrasza, Jezusa ani apostołów.

Żadna nie odpowiada przykazaniom danym przez Boga.

Bóg nie przyjmuje symbolicznych ofiar (Kapłańska 10:1-3).

Bóg nie przyjmuje kultu sprawowanego „gdziekolwiek” (Powtórzonego Prawa 12:13-14).

Bóg nie przyjmuje rytuałów stworzonych przez ludzką wyobraźnię (Powtórzonego Prawa 4:2).

Święto bez ofiar nie jest biblijnym świętem.

Pascha bez baranka złożonego w Świątyni nie jest Paschą.

„Dzień Pojednania” bez służby kapłańskiej nie jest posłuszeństwem.

Naśladowanie tych praw bez Świątyni nie jest wiernością — jest zuchwałością.

Święta oczekują Świątyni, którą tylko Bóg może przywrócić

Tora nazywa te święta „ustawami na zawsze, przez wszystkie wasze pokolenia” (Kapłańska 23:14; 23:21; 23:31; 23:41). Nic w Piśmie — w Prawie, Prorokach ani Ewangeliach — nigdy nie unieważnia tego określenia. Sam Jezus potwierdził, że nawet najmniejsza litera Prawa nie przeminie, dopóki nie przeminą niebo i ziemia (Mateusza 5:17-18). Niebo i ziemia trwają; dlatego święta trwają.

Nie mogą jednak być dziś przestrzegane, ponieważ Bóg usunął:

- miejsce
- ołtarz
- kapłaństwo
- system ofiarniczy, który definiował święta

Dlatego dopóki Bóg nie przywróci tego, co sam usunął, oddajemy cześć tym przykazaniom, uznając ich doskonałość — a nie wymyślając symboliczne zamienniki. Wierność oznacza szacunek dla Bożego projektu, a nie jego modyfikowanie.